

2016-12-17 Winterwandeling Eerde

Verslag midwinterwandeling 17 december 2016.

Een grote groep leden, soms met aanhang, verzamelde op het Manitobaplein te Vriezenveen. Onderweg en bij het wandelstartpunt “jongde het nog wat aan met aanhakers”. Droog weer en een temperatuur ruim boven nul, verre van slecht wandelweer. Vanaf de startplek aan de Janmansweg ging het met 27 personen het cultuurhistorische landschap van het Eerderachterbroek in.

Natuurmonumenten beheert dit gebied met zorg, zodat het wel lijkt of je hier een omgeving binnenstapt uit ongeveer 1900. Al jaren wordt er gewerkt om het nog authentieker te krijgen met boerderijen op maat qua uiterlijk en diersoorten. De akkers op enkele kampen zonder maïs, maar met graansoorten als rogge, haver of gerst inclusief kruidenrijk “onkruid”. Hier weer Korenbloem, winde, wikke en ook de zeldzame Bolderik. We passeren eerst het beekje De Bevert waarvan de meanderende beekloop hersteld werd. Het vormt tevens de kronkelende grens tussen de gemeenten Twenterand en Ommen. Het jaarlijkse maaibeheer houdt rekening met bijvoorbeeld insecten en amfibieën door hier en daar plukken oude ruigte langs de beek en in de poelen nabij de beek te laten staan. De verwachting was dat zich langs dit beekje ook snel weer een mooie Dotterbloemen vegetatie zou ontwikkelen, maar die laat nog steeds op zich wachten. Er komen nog te veel meststoffen en gebiedsvreemd voedselrijk water door de beek. Er valt dan ook zeker nog meer te verbeteren.

Prachtig zijn de zandwegen, omzoomd door dikke rijen eiken en houtwallen en een smal fietspadje. De tocht voert over een heideveld. De afrastering rond de heide is weggehaald, de ooit aangeplante rij eiken langs deze zandweg is jaren terug ook verwijderd. Nu is het weer “een pad over de heide” in plaats van een weg met daarnaast een heideveld in het gaas. Hier heeft Natuurmonumenten echt het landschap hersteld volgens topografische kaarten van ongeveer 1900. Voor beheer worden schapen ingezet.

Dan voert de route via een kronkelend zandpad door een gevarieerd bos met heide- en jeneverbesstruweel. Hier voert Staatsbosbeheer op een fraai nat en schraal hooilandje grenzend aan een heideveld optimaal beheer uit voor herstel van de planten wereld met bijbehorende diersoorten. We wijken even van het zandpad om er via een heidepadje een kijkje te nemen. Restjes van zonnedauwplanten vinden we en al jonge bladrozetten van het Heidekartelblad, een tweejarige plant die in Nederland als kwetsbaar staat genoteerd (RL).

Op het heidepadje ook de Heideknotszwam, een kwetsbare paddenstoelsoort (RL). De omschrijving van de groeiplekken in Nederland klopt: op voedselarme, zure zandgrond, langs

heidepaadjes, in verstuiwingen en duinen. De wandeling gaat verder langs de Junnerdijk en via een omweg komen we aan de Dennenweg.

Onderweg ook oog voor vogels die zich in de boomkruinen bewegen en laten horen: diverse soorten mezen, Goudhaantje, Grote bonte en Groene specht. We passeren aan zandwegen enkele rietbedekte boerderijen, omgeven door oude Grove den en natuurlijk zware eiken. Nog even een kijkje genomen in de stal, je waant je er echt 50 jaar terug. Aan paddenstoelen viel vooral de Gele trilzwam op dode eikentakken op en een Bruine trilzwam.

Bij het eindpunt werd de “nazitlocatie” bekendgemaakt: Rustpunt de Soete Inval aan de Geerdijk. Een knusse locatie waar gezelligheid snel de overhand kreeg. Daarbij helpt een heerlijke grote kom erwtensoep, gemaakt door de fam. Ekkel en warme choco en/of Glühwein en een plak krentenwegge!

Een uitstekende afsluiting van het jaar 2016. Namens de aanwezigen een bedankje aan de organisatoren en de wens ... een goed uiteinde en gezond 2017! Margreet en Herman Stevens

